

Laks og Ørred her i Landet, og den er tilstrækkelig ogsaa til at forsende Fiskeriet til Udlandet —, synes jeg, at Forholdet i Realiteten vil blive det samme. Jeg vil i hvert Fald henstille til Udvalgets Ordfører, om han ikke kunde gaa ind paa den Tanke, inden vi faar Lovforslaget til Afstemning; saa kunde vi forhandle om Spørgsmaalet mellem anden og tredje Behandling, og jeg tror absolut, det vil være mest praktisk at gaa denne Vej. Kan det ikke lykkes, vil jeg anbefale mit Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Endelig har jeg under Nr. 25 stillet et Ændringsforslag om at indsætte en ny Paragraf efter § 36. Mit Ændringsforslag gaar ud paa at bibeholde den nuværende Saltvandsfiskerilovs § 33, der angaar de laasede Vande i Limfjorden. Jeg har tidligere i Rigsdagen gjort Rede for Forholdet med Hensyn til de laasede Vande. Jeg skal ikke bruge mange Ord derom, kun ganske kort nævne, at Fiskerne i den vestlige Del af Limfjorden har stillet Krav om at faa de laasede Vande ophævet, og det Krav blev opfyldt ved Fiskeriloven af 4. Maj 1907, medens Fiskerne i den østlige Del, den snævre Del af Limfjorden, hvor der er en Mængde faststaaende Redskaber, altid har krævet Bibeholdelse af de laasede Vande, i hvert Fald en Del af Aaret. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa at bibeholde den nuværende Saltvandsfiskerilovs Bestemmelser, hvorved Tilladelsen til at bruge Aalevaad i den østlige Del af Fjorden indskrænkes til to Maanedere, nemlig fra 15. Juni til 15. August, den Periode af Sommeren, i hvilken de faststaaende Redskaber er draget i Land. Jeg kunde udmærket godt henlede Opmærksomheden paa de forskellige Betænkninger fra Kommissioner, i hvilke det Spørgsmaal har været behandlet gentagne Gange frem og tilbage, og paa de forskellige Opfattelser, som har gjort sig gældende med Hensyn til Betydningen af at opretholde Bestemmelsen om de laasede Vande. Jeg har tidligere nævnt, at ved Saltvandsfiskeriloven af 1857 indførte vi en meget omfattende Laasning ikke alene af Vandet imellem Hals og Løgstør, den østlige Del af Limfjorden, men ogsaa af en Del af de snævre Farvande i den vestlige Del. Ved Saltvandsfiskerilovens Revision i 1867 gik man til den modsatte Yderlighed og ophævede alle Bestemmelser om de laasede Vande, men i 1872 gik man til en lignende Laasning, som man havde haft mellem 1857 og 1867, og dette er man blevet staaende ved indtil Salt-

vandsfiskerilovens Revision i 1907. Jeg anbefaler meget Ændringsforslag Nr. 25 til Vedtagelse.

Endelig har jeg i Forening med andre ærede Medlemmer under Nr. 31 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at bibeholde den nuværende Benævnelse Fiskeriinspektør i Stedet for, som foreslaaet, at forandre Navnet til Fiskeridirektør. Det forekommer mig, at Inspektørnavnet absolut er bedst i Overensstemmelse med den Virksomhed, som den vedkommende Person hidtil har haft, og som han forhaabentlig ogsaa skal beholde i Fremtiden, nemlig at føre Tilsyn med, at Saltvandsfiskerilovens Bestemmelser overholdes; efter min Mening vil Ordet „Direktør“ ikke dække hans Virksomhed i den Grad som Ordet Inspektør. For øvrigt forekommer det mig, at man bør beholde Inspektørnavnet alene af den Grund, at der selvfølgelig ikke er nogen Tvivl om, at de Betragtninger, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) gjorde gældende, er rigtige, nemlig at hvis vi nu hæver Inspektøren et Trin, skal han have større Løn, og dette vil drage hele den øvrige Klasse af Tilsynsmænd opad og medføre betydelige Udgifter.

Jeg vil hermed anbefale de af mig nævnte Ændringsforslag til Vedtagelse.

Alfred Christensen: Den ærede sidste Taler (C. Sørensen) har omtalt sit Ændringsforslag om, at alle Bøder, der paalægges ifølge denne Lov, skulde tilfalde Statskassen, medens de ifølge Lovforslaget skulde deles imellem Statskassen og Understøttelsesforeningerne for Fiskere og deres efterladte. Da jeg mangfoldige Gange før i denne Sal har stillet Ændringsforslag af samme Art — f. Eks. med Hensyn til Retsplejelovforslagene —, maa jeg lidt nærmere udvikle Grunden til, at jeg ikke har støttet dette Ændringsforslag. Som Medlem af den Kommission, der har udarbejdet det foreliggende Lovforslag, enedes jeg med de andre Kommissionsmedlemmer om en Affattelse, hvorefter Enkekasserne rundt omkring i Lejerne, for saa vidt de havde Vedtægter, kunde faa Del i disse Bøder, og som den ærede sidste Taler bemærkede, var det naturligvis humane Hensyn, der her gjorde sig gældende; dem kunde jeg ikke komme bort fra den Gang, og det kan jeg heller ikke i dette Øjeblik. Jeg vil derfor ikke være i Stand til at stemme for det ærede Medlems Ændringsforslag, men jeg kan